

JEZIK ZAVEZAN RADI UMORA

Ravno ko so hoteli William Potterja, bivšega republikanskega councilmana v Clevelandu, pripeljati pred sodnijo, da se zagovarja radi krive prisege, in bi moral Potter tekom obravnave izdati imena sleparjev, je bil umorjen v hiši, kot jo vidite spodaj na sliki. Stanovanje

je najel neki neznanec, ki je plačal naprej \$45.00 najemnine. Zgorej na levi vidite ženo umorjenega, ki je policiji že preteklo sredo sporočila, da je njen soprog izginil, na desni je pa William Potter, umorjenec, ki je bil štirikrat obtožen sleparije z mestnimi zemljišči; toda vse spodaj na sliki. Stanovanje

Revolver, s katerim je bil Potter umorjen, najden na domu mestnega policista Mizer

Štirje prijeli

Dosedaj je policija prišla štiri osebe kot osumljene ali direktno in indirektno v zvezi z umorom William Potterja. Med prijetele je tudi Fred Laub, janitor hiše, kjer je bil Potter umorjen. Vsi štirje so bili podvrženi strogemu zaslišanju od strani policije. Zaslišanje je trajalo nad osem ur zaporedoma. Včeraj, v torek, 10. februarja, bi moral biti izpuščen iz zaporov v Columbusu Liston G. Schooley Jr., sin bivšega republikanskega councilmana Schooleya, ki je bil z očetom vreden poslan za 10 let v ječo, ker je bil udeležen pri slepariji z mestnim denarjem. Oba Schooleya sta bila poslana v zapore radi udeležbe pri istem zločinu, za katerega se je moral tudi William Potter zagovarjati, in ki je to udeležbo sedaj plačal s svojim življenjem, ko je bil skrivnostno umorjen.

Ostane v zaporih

Državna pomilostilna oblast je odredila v oglede umora William Potterja, da ostane mladi Schooley v zaporih še najmanj 4 mesece, dokler se zadeva o umoru Potterja ne pojasni.

Detektiv v Columbus

Načelnik detektivov v Clevelandu, inšpektor Cody, je izjavil, da se bo podal v Columbus, kjer bo zaslišal oboje Schooleya. Ako more kdo dati kaj podrobnih pojasnil glede umora Potterja, je to stari in mladi Schooley, ki sta tekom obravnave trdovratno molčala in raje vzela dolgo zaporno kazen kot da bi izdala one, ki so bili udeleženi pri slepariji z mestnim denarjem. Čudno je, da je bil Potter umorjen isti dan, ko sta oboje Schooleya bila poslana iz Clevelanda v zapore v Columbusu.

Zadnji trenutki Potterja

Kot je mogla policija dognati doslej je zadnji dan svojega življenja bivši councilman Potter preživel sledeče: zadnji torek je šel v City Hall, kjer se ni mudil že več tednov. Oglasil se je v uradu mestnega clerka Thomasa. V sobi je bil tudi Alex Bernstein, velika moč v republikanskih vrstah.

Kaj so govorili

Bernstein je pozdravil Potterja in mu rekel, da precej dobro izgleda. Potter je odvrnil, da se ni še nikoli bolje počutil. Ta pogovor se je vršil v istem času, ko sta se nahajala oboje Schooleya pred sodnijo, da izjavita, kar veta o slepariji z zemljišči. Potter, Bernstein in Thomas so govorili o Schooleyu, toda vsebina pogovora ni prišla v javnost.

Potter in Barry

Iz sobe mestnega clerka Thomasa je šel Potter v urad direktorja javne varnosti, Barryja. Potter in Barry nista bila zadnja leta posebna prijatelja, ker sta se v letu 1928 skoro stepla. Barry je bil zaposlen, in Potter je govoril z njegovim tajnikom kakih 15 minut. Ko je zvedel, da je direktor Barry še vedno zaposlen, je Potter odšel. Zakaj je hotel videti Barryja se ne bi nikdar zvedelo.

Skrivnostna notica

Potter je odšel zopet v sobo mestnega clerka, kjer mu je neki uradnik dal v roke kos papirja. Potter je prebral dotično listino, jo zmečkal, vrgel proč in

zamrmral: "Da, oboje aduta poznam!" Vprašanje je, ali sta ta dva "aduta" se domenila s Potterjem, da se snidejo v hiši na 880 Parkwood Drive, kjer je bil Potter umorjen? Natvezla sta mu najbrž, da sta zainteresirana v zemljišča, in da bi Potter, ki je prodajal zemljišča, pri tem posredoval.

Telefonski klic

V torek popoldne je Potter, dočim se je nahajal v uradu mestnega clerka, najbrž dobil telefonski klic. Toda, gotovo ni, samo toliko je gotovo, da je Potter poklical svojo ženo okoli 5. ure, rekoč, da bo "nekoliko kasneje" nocoj za večerjo. Potem je pa mestni clerk Thomas ponudil Potterju, da ga spremlja na cesto. Potter je rekel: "O. K." Medtem pa je moral priti telefonski klic za Potterja, kajti Potter je zgrinil iz urada mestnega clerka takoj potem. Na stopnjah City Hall je srečal Potter sodnika Steuer, s katerim je kratko govoril, potem pa odšel proti svojemu avtomobilu.

V restavrantu

Lawrence Lanese, lastnik restavrantu v Euclid vasi, je pripovedoval, da je prišel Potter k njemu kmalu po 5. uri, kjer se je mudil nekoliko čez 6. uro v torek zvečer. Tu se je sestal tudi s svojim svakom, nakar je odšel. V apartmanu posloje na 880 Parkwood Drive, je moral priti okoli 7. ure zvečer. Tu je pristal z avtomobilom in šel v drugo nadstropje, kjer je odprl vrata in najbrž takoj dobil udarec na glavo, nakar se je začelo streljanje. Ob osmi uri sta dve osebi videli korakati dva nepoznana moška iz stanovanja na Parkwood Drive.

Mestna zbornica

Mestna zbornica v Clevelandu se posebno trudi, da se najde morilec ali morilci Potterja. Susan Rebhahn je glasno izjavila v mestni zbornici: "Policija mora na vsak način najti morilce. Mestna zbornica bo to zadevo stoprocentno podpirala policijo." Resolucija Miss Rebhahn je bila enoglasno sprejeta. Cleveland ne more s prstom kazati na čikaške zločine, ako se v Clevelandu isti zločini enako pogosto dogajajo kot v Chicagu.

Mihelich govori

Councilman Mihelich je predlagal, da se razpiše nagrada \$5,000.00, ki se plača onemu, ki dobi morilca. Direktno sicer ni postavno, da mestna zbornica razpiše nagrado za prijetele morilca, ki je prekršil državno postavno. Toda Mihelich je mnenja, da ima mesto postavno pravico razpisati nagrado v tem slučaju, da pride s tem na dan kaj več podrobnosti o slepariji z mestnimi zemljišči. V tem slučaju bi bil razpis mestne nagrade postaven.

Barry na delu

Direktor javne varnosti, Edwin Barry, je izjavil, da bo šla policija do skrajnosti, da prime morilce. Ustrašili se ne bodo nobenih stroškov. In če bo treba iti po vsem svetu, bodo detektivji storili svojo dolžnost. Denarja je dovolj v blaginji sedaj, in če ga bodo še potrebovali, bodo zahtevali denar od mestne zbornice.

Načelnik Matowitz

Barry je nadalje izjavil, da je dal polno oblast policijskemu na-

čelniku, da odredi vse potrebne korake. Vsi mestni detektivji so dobili povelje, da delajo 12 ur na dan, policisti pa deset ur. Da Potter ni bil umorjen radi denarja, je gotovo. Umorjen je moral biti iz vzroka, ker so mu hoteli višji krogi zamašiti usta. Navaden človek ne bi storil premišljenega umora za prazen nič. Nekdo je moral v tem posredovati, in to je mnenje policije, mestnega managerja, councilmanov in vseh odgovornih oseb v mestu.

Policist v zadregi

Včeraj je policija dobila v roke 38 kaliberski revolver, katerega je našel neki moški v bližini hiše, kjer je bil umorjen William Potter. Na držaju revolverja je bilo nekaj las in strjene krvi. Preiskava je dognala, da se je pred kratkim iz revolverja streljalo. Policija se sedaj preiskuje identiteto krogel v najdenem revolverju in krogel, s katerimi se je streljalo na Potterja. Policist Harry Mizer od 79. St. postaje, je dobil ta revolver od nekega moškega, pa ga ni oddal naprej. Bil je nemudoma suspendiran.

Težka obtožba

Namesto, da bi policist izročil revolver na postaji, kakor je bila njegova dolžnost, pa je nesel revolver domov, dasi je bil krvav in poln človeških las. Mizer je izjavil, da mu je neki moški dal revolver v času, ko je pazil na promet pred Columbia šola. Revolver je dal v žep in ga pozneje nesel domov, ko se ni na poizvedovanje v okolici nihče oglasil za orožje.

Odkod revolver?

Detektiv Bernard Wolf je dobil nalogo, da ugotovi, kako se je našel dotični revolver. Detektiv je aretirat Sol Harta, znanega raketirja, katerega je osumil umora. Nadalje je bil prijet Myer Weisman, ki je našel revolver. Pravi, da je orožje dobil na travi, in sicer preteklo sredo, osem ur potem, ko je počil strel v hiši na 880 Parkwood Drive. Weissman je takoj oddal revolver policistu, slednji pa ga je obdržal doma. V nedeljo pa, ko so našli Potterjevo truplo, je Weissman telefoniiral policiji, da je dal revolver Mizerju. Takoj so bili poslani detektivji v Mizerjevo stanovanje, kjer so v resnici dobili revolver.

Pogreb Potterja

V sredo popoldne se je vršil pogreb ubitega William Potterja, in sicer iz katoliške cerkve Christ the King. Mnogo udeležencev je bilo pri pogrebu, med njimi zlasti mnogi javni uradniki. V cerkvi sami je bilo namočeni mnogo detektivov, ki so opazovali množico. Zlasti so bili številni pri pogrebu zastopani delavski voditelji, s katerimi je bil ustreljen Potter dober prijatelj.

Ogromna razprodaja

Kot je bilo že preteklo nedeljo oznanjeno po radio priredi Frank Černe, začeni v sredo, 11. februarja, ob 9. uri popoldne, ogromno razprodajo. Od 25 do 50 procentov popusta dobite na vsem blagu tekom te razprodaje. Težko da bi še kdaj dobili enako priliko kupiti tako izvrstno blago po skrajno znižanih cenah.

Demokratski senator Robinson se je potegnil za predsednika Hooverja

Washington, 10. februarja. Senator Joseph Robinson, iz Arkansasa, kjer farmarji najbolj trpijo radi suše, je naredil kompromis s predsednikom Hooverjem glede vladne podpore. Dočim je prvotno zahteval \$25,000,000, se je sedaj podal za svoto \$20,000,000, in na to svoto je pristal tudi predsednik Hoover. Kompromis se je naredil, da ne bo treba sklicati izvanrednega zasedanja kongresa, kar bi bilo neizbežno, ako senatna zbornica ne bi dovolila pomoči farmarjem. Vse drugo delo, v obeh zbornicah kongresa, je tako zaostalo, da bodo kongresmani morali zborovati več noči, ako želijo rešiti vse delo pred 4. marcem, kateri dan je postaven določen da odgoditev kongresa. Proračun za fiskalno leto 1931-1932 je skoraj gotov, razven dovolitve za mornarico. Tu se gre boj za dovolitev \$30,000,000, da se vojna mornarica modernizira. Upajo pa, da bodo tudi to postavili pod stroho v pravem času.

Prva slovenska plošča Plut-Belle dospela

V torek popoldne je dospela v Cleveland prva slovenska plošča, za katero sta pela Plut-Belle pri Columbia družbi. Prva pesem je: "Njega ni," pojeta Louis Belle in Frank Plut. Pesem je naravnost divna. Na drugi strani iste plošče je: "Spet ptički pojo." Pojeta (Louis Belle in Frank Plut. Lepše ne more kdo zapeti, kot sta zapela ta dva naša domačina. Ploščo nam je prinesel v oceno Mr. Anton Mervar, 6919 St. Clair St., ki jih ima v zalogi. So samo 75 centov. Tako lepih plošč, tako krasnega petja nismo že dolgo čuli. Rojakom priporočamo, da jih nakupijo, in prav nikomur ne bo žal.

Smrtna kosa

Sinoči je umrl Anton Simonič, rodom Hrvat, zelo poznan kot dolgoletni razvažalec pive. Bil je priljubljen povsod, kjer so ga poznali. Ranjki je bil oči ometvetnika A. E. Hordicka in soprogo vdove Mrs. Kordick, sedaj Simonič. Bil je član društva W. O. W. in slovaškega društva. Dom družine Simonič se nahaja na 2644 St. Clair Ave. Ker je soproga zelo slabotna, in v hiši ni dovolj prostora, se bo pogreb vršil iz pogrebnega zavoda A. Grdina & Sons v četrtek, ob 9. uri v cerkev sv. Pavla na 40. cesti. Ranjki zapuščata dva sina, Antona in Nikolaja in dve hčerki: Ano in Heleno. Ana je starejša hčerka, toda od mladih let pohabljen od boleznih v nogah. Družina je prestala mnogo gorja v življenju. Naj bo ranjkiemu ohranjen blag spomin!

Izlet v domovino

Kot je razvidno iz velikega oglasa v današnji številki prireditelj K. S. K. Jednota letos velik izlet v domovino. O tej zadevi bomo jutri natančneje poročali, kakor tudi od časa do časa. Vse natančne informacije glede izleta dobijo zainteresirani pri glavnem tajniku, Joseph Zalar, 1004 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Mary Bašelj

V poročilu o prireditvi društva "Verovšek" preteklo nedeljo je bilo omenjeno, da je sodelovala tudi Mary Balish. Pravilno ni se moralo glasiti — Mary Bašelj.

Okrajni blagajnik naznanja, da se davki plačujejo lahko na odplačila

Kadar kupite uro, radio aparat ali kaj enakega, in nimate dosti denarja, tedaj se pogovorite s svojim trgovcem, da boste odplačevali na tedne ali na mesece gotovo svoto, dokler ni vse plačano. Tega sistema se je polotil tudi okrajni blagajnik Collier, ki pravi, da mu je dosti ljudi povedalo, da nimajo denarja za davke, da so pa pripravljene plačevati na mala odplačila. Blagajnik Collier je na to izjavil, da bo v izrednih slučajih sprejemal mesečna odplačila na davke. Ohenem tudi naznanja, da bo za en čas pustil iztirjatev zaostalih davkov, in da bo sprejemal tekoče davke. Seveda vprašanje je, če je enak način plačevanja postaven, kajti okrajni blagajnik bi moral najeti precej moči za svoj urad, da izdaja potrdila za odplačila in da se vodi posebno knjigovodstvo. Kaj enakega je dosedaj še nezaključeno pri pobiranju davkov. Poleg tega pa mora generalni državni pravdnik najprvo odločiti, če ima Collier prav ali ne. Collier pravi, da če bo sprejemal davke od nekaterih na mesečna odplačila, da bo dobil vsaj nekaj denarja, ker sicer ne bi dobil ničesar.

Komunisti kradejo

Kakih 30 komunistov je napadlo včeraj zalogo grocerije od Fisher Bros., ki se nahaja na E. 140. cesti. Hoteli so odpeljati ukradeno blago, ko so dospeli tri policijske patrole, ki so aretirale 21 komunistov radi tatvine. Komunisti so povedali v skladišču, da bo City Hall" plačal za blago.

Maškeradna veselica

Klub društev priredi veliko maškeradno veselico na pustni torek, 17. februarja v obeh dvoranah S. N. Doma. Krasne nagrade, ki jih dobijo maske, se lahko vidijo v izloženem oknu Mrs. Mary Kushlan, v S. N. Domu.

Javna telovadba

V nedeljo, 15. februarja, priredi Slovenski Sokol v Clevelandu javno telovadbo in ples v S. N. Domu. Začetek ob 7:30 zvečer. Vstopnina je samo 50 centov. Cenjeno občinstvo je vljudno vabljeno k obilni udeležbi.

Mr. Frank Mervar

V torek nas je obiskal v uradu Mr. Frank Mervar, ki se je pravkar vrnil iz Hot Springs, Arkansas, kjer se je mudil dalj časa, da se nekoliko okrepi. Mr. Mervar bo zopet pri svojem čistilnem delu.

Card party

V četrtek, 12. februarja, se vrši v dvorani fare sv. Kristine card party. Cisti dobiček gre v sklad za premog. Vsi ste vabljeni!

Važna zadeva

Pri trdki John L. Mihelich Co., v S. N. Domu naj se zgleda Martin Nagod, kateremu je znana zapuščina umrlega John Trčka. Zadeva je jako važna.

V bolnici

V Mt. Sinai bolnici se nahaja Mrs. Stergar. Prijatelji jo lahko obiščejo v sobi št. 201 v tretjem nadstropju, ob 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer.

Nevarno zbolel

Nevarno je zbolel Jos. Košir iz Stannard Ave. Prijatelji ga lahko obiščejo na njegovem domu. * Earl of Bessborough je novi generalni guvernir Kanade.

Nekaj novic o naših rojakih iz sosednje prijazne nasebine v Barbertonu

Iz Barbertona, Ohio, se nam poroča: V bolnico se je podal pretečeni teden rojak Anton Ujčić, član društva Majnik, S. D. Z., in sv. Martina J. S. K. J. Clani in prijatelji so prošeni, da ga obiščejo želimo mu, da skoro okreva. — Pretekli četrtek je nenadoma umrl najmlajši sinček Mr. Frank Šega. Star je bil dve leti, in član mladinskega oddelka S. D. Z. ter K. S. K. J. Družini iskreno sožalje! — Na vzhodni strani mesta si gradi dom Mr. Princ. Naš mladi kontraktor Mr. Stanley Petrič pravi, da bo to prav lična hišica. Kdor bi hotel letos kaj prenavljati ali pa novo hišo delati, naj se s polnim zaupanjem obrne do njega, ker ga bo gotovo zadovoljil. — Zadnjo nedeljo so Barbertoncejani imeli zopet en lep večer. Priredili so namreč banket v počast novemu župniku Rev. Medinu. Skoro, da je zmanjkalo prostora, toliko je bilo udeležencev. Razni govorniki so ga pozdravljali in navduševali za delo. Dva pevka zbora sta prepevala med presledki. Končno je govoril g. župnik sam. Vidi se mu, da mu je ljubo biti med nami in je pripravljen voditi faro še do večjega napredka.

Banke zaprte

V četrtek, 12. februarja, je rojstni dan Abraham Lincoln. Vse banke in javni zavodi v mestu bodo zaprti ves dan.

Rojak je najprej ubil svojo ženo potem pa sebe umoril z dinamitom

Pittsburgh, Pa., 10. februarja. V mali premogarski naselbini Coy, blizu Homer City, Pa., je rojak Frank Verhovšek povzročil včeraj umor in samomor. Verhovšek je prišel domov popoldne in je dobil svojo ženo na porcu. Udaril jo je po glavi, nakar jo je vlek v kuhinjo, kjer ji je razbil glavo. Po tem dejanju je šel navzdol v klet, kjer si je položil dinamit pod glavo, katerega je prižgal. Njegovo truplo je bilo razdrobljeno na kose. Ranjki Frank Verhovšek je bil star 42 let in doma iz Cerkljanske fare. Kot se poroča biva ena njegovih hčerk v Clevelandu.

Predpustna nedelja

Kot smo že sporočili priredijo v nedeljo, 15. februarja, skupna društva fare sv. Vida veliko plesno veselico, ki se vrši v Grdinovi dvorani. Ker pride potem postni čas, boste v nedeljo imeli še zadnjo priliko, da se počisteno razveselite. Le pridite od vseh krajev. Vstopnina je samo 50 centov, in postregli vam bodo z vsemi dobrotami, prav po nizki ceni. Kot znano gre ves čisti dobiček za novo cerkev sv. Vida, in lastnica dvorane, Mrs. Frances Krašovic, je tudi dvorano podarila brezplačno v ta namen. Naj stori po svoji najboljši zmožnosti vsak.

* \$5,000.00 je poslal Ameriški Rdeči Križ v Novo Zelandijo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto ...\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
4117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 9629.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 35, Wed., Feb. 11th, 1931.

Lincolnov rojstni dan

Ga ni ameriškega državnika, ki bi bil vzbudil domišljijo tolikih življenjepiscev in zgodovinarjev kolikor Abraham Lincoln, mož s srcem, ki po besedah pesnika-filozofa Emersona je bilo "veliko kot svet." Literatura o Lincolnu je velikanska in število knjig o Lincolnu v ameriških knjižnicah je ogromno. Stotine knjig je bilo posvečenih spominu "velikega ameriškega osvoboditelja." Kot pravi eden izmed Lincolnovih življenjepiscev, Ida Tarbell, Lincoln dandanes ostane ameriški "poskusni kamen, kakor tudi vir, h kateremu se liberalni državniki sveta obračajo za najboljše razumevanje in izraz duha in ciljev demokracije."

Zgodovinarji, življenjepisci, pesniki in dramatik si proslavili Lincoln kot skoraj mitičnega junaka vseh vekov; drugi so trezno prikazali šestnajstega predsednika Združenih držav kot človeka mesa in kosti, ki je postal voditelj človeštva — ali iz vseh njih vstaja pred nami impozantna postava skromnega izvirja, ali visokih idealov, železne volje in neomejene udanosti napram skromnim in zatiranim.

Abraham Lincoln se je rodil dne 12. februarja 1809 v neotesani koči iz hlo dov, zgrajeni blizu Nolin Creek v Kentucky. Njegov oče, Thomas Lincoln, je bil nepismen delavec, ki je iz tesarja postal farmar. Njegova mati, Nancy Hawks, je bila neznanega izvira, baje nezakonski otrok iz Virginije.

Abraham Lincoln je svojo rano mladost preživel v divjini Kentuckija. Bil je osem let star, ko so se starši preselili v Indiani na drugo malo farmo. Od mladih nog je Abraham Lincoln pomagal na farmi, pri oranju ledine, trebljenju pragozda, gradnji tedanjih hlo dnih koč in pri pridelovanju letine, potrebne za preživljanje tedaj nerazvijenih naseljen cev.

V tej atmosferi jako skromne družine, boreče se dostokrat s skrajnim siromaštvom, je Abraham vzrastel iz dečka v orjaškega, surovokostnega moža, šest čevljev štiri inče visokega in izredno močnih mišic. V starosti 22 let je mladi nepoučeni orjak zapustil očetova farma, da začne življenjsko borbo na lastne roke.

Zaslovel je kmalu širom Združenih držav radi svojih sijajnih govorov proti razširjanju suženjstva v druge nove države. Kulminacija teh govorov je bila njegova slovita debata s senatorjem Douglas, ki je zagovarjal pravico posameznih držav, da ohranijo suženjstvo, ako hočejo.

Proti svojemu nasprotniku je naperil baterije svoje neizprosne logike. Tu je primer njegovih pretresujočih govorov tedanje dobe, mojsterskih del priprostosti, jasnosti in logike.

"Ako A more dokazati, da ima pravico zaslužniti B, zakaj se ne sme B poslužiti istega argumenta in dokazati enako, da ima pravico zaslužniti A? Vi pravite, da A je bel in B črn. Torej gre za barvo in svetlejši ima pravico zaslužniti temnejšega. Pazite. Po tem pravilu postanete sužnji prvega človeka, ki ga srečate z bolj belim licem kot ga imate Vi. Vi nimate v mislih prave barve? Vi imate to v mislih, da belci so umno nad črnci. Po tem pravilu pa postanete sužnji prvega človeka, ki ga srečate z boljšim umom kot ga imate Vi..."

Lincoln je prišel v Belo Hišo v marcu leta 1861 v kritičnem trenutku ameriške zgodovine. Narod je bil razdvojen, politična nasprotstva so bila ostra. Na jugu so že bili prikazali prvi črni oblaki upornega izstopa iz Združenih držav in tudi na severu je bilo simpatij za vstajo. Zgoščal se je vihar nesloge in državljanske vojne.

Lincoln je bil izvoljen za predsednika za nadaljna štiri leta. Državlanska vojna je dejanski končala s podajo generala Lee, vojskovodje konfederancev. Lincolnove misli pa niso bile naperjene proti masčevanju in kaznovanju ustašev, marveč proti rekonstrukciji dežele in ponovni slogi. Izdal je proklamacijo o amnestiji in pripravljaval se je "ozdraviti narodne rane."

Naenkrat kot strela iz jasnega neba je pretresla narod in ves svet strašna vest o umoru Lincoln. Neki fanatik ga je ustrelil dne 14. aprila 1865, ko je prisostval gledališki predstavi, takoj po njegovi drugi inauguraciji. Ves svet je občutil velikansko zgubo. Iz vseh krajev sveta so prihajali izrazi resničnega sožalja in globokega spoštovanja — zlasti s strani vseh ponižnih in zatiranih. Tako je vzvišena postava Lincoln tedaj vzbudila simpatije vsega sveta. Bil je to največji tribut človeštva spominu velikega Amerikanca.

D O P I S I

Cleveland, O.—Da niso ženske samo za sukatati kuhališče in ribati tla, je pokazala prireditelj podružnice št. 25 Slovenske ženske Zveze dne 1. februarja. Preden je bila osma ura zvečer, je bila precej prostorna Knausova dvorana domalega napolnjena občinstva. Prišel se je program. Najprej je nastopil 6-letni Richard Glavan, in prav ljubko za-

pel par angleških pesmic. Nato sta prišli na oder sestrji Koporec, ki sta s svojim slepim glasom zapeli nekaj slovenskih pesmi, gotovo vsem v veliko zadovoljstvo. Nato je nastopil deček Anthony Gorše, ki je za svoja leta neprekosljiv pevec in je nam tudi on zapel nekaj slovenskih pesmic. Nato se je pričela veseloigranje dečevka, "Čašica kave."

Igra je bila dobro uprizorjena, zato vsa čast igralkam. Posamezne igralkje je težko hvaliti, ker dobre so bile vse. Iz tega se vidi, da je talent pri marsikateri slovenski ženi ali dekletu, samo da dobi priliko ga pokazati.

Po predstavi se je razvil ples in prosta zabava. V imenu članic se zahvalim vsem pevčim in pevkom, igralkam in vsem delavkam, ki so na en ali drugi način pomagale. Hvala lepa Mr. Damjan Tomažinu za pomoč na odru, istotako Mr. Frank Sodikarju. Hvala Gordinovi trgovini pohištva za posojeno pohištvo. Hvala Slapnik Bros. za cvetlice. Za lep uspeh se imamo pa največ zahvaliti cenjenemu občinstvu za tako veliko udeležbo. Se priporočamo tudi v prihodnjici. — Pozdrav!

Francis Ponikvar.

Girard, O.—Vsak dan prebiram dopise iz raznih slovenskih naselbin, pa nobenega ne vidim iz naše naselbine, kakor bi ne

bilo nobenega naročnika na vaš list v tem mestu. Prepričan pa sem, da nas je precejšnje število čitateljev Ameriške Domovine, ki nam prinaša najlepše romane in povesti in dnevne novice. V listu imamo tudi Jakatovo kolo, ki se nam zelo dopade in večkrat se moramo prav iz srca nasmejati.

Kar se pa splošnega položaja tiče, je tukaj še dosti dobro. Delamo, hvala Bogu, vsak dan in zaslužimo že toliko, da se moremo pošteno preživeti.

Tem potom se lepo zahvalim Mr. Martinu Bevcu in njegovi soprogi za prijazno povabilo. Res smo se imenito zabavali, prav tje do ranega jutra. Prav tako lepa hvala gre muzikantom, ki so tako lepo igrali vesele in poskočne valčke, da je kar srce poskakovalo radosti.

Pozdrav vsem čitateljem Ameriške Domovine, listu pa želim mnogo novih naročnikov.

Frank Lesnak,
box 345.

DOLŽNOST VOLIVCEV IN DELAVCEV

Vprašanje je, ali naj se zavemo ter delujemo samo za časa raznih volitev in v kampanji raznih kandidatov v ta ali oni urad, ter potem mirno čakamo, kaj da bodo tisti, katere smo izvolili, storili za nas. Ako ne store ničesar, se navadno sliši: "Za nič ni bil! Ne vprašamo pa se: ali smo česa izrecno zahtevali, da store za nas. Navadno se tega ne stori, ampak se raznim obljubam samo pokima, kadar se snubi naše glasove.

Da se ne bo pa še nadalje tako godilo, dvignimo svoje glasove, ter povejmo, da hočemo, da nekaj store tudi za navadnega delavca. Da pa bo javnost na jasnem, vam hočem v naslednjem nekoliko pojasniti.

Sedaj je v glavnem mestu države Ohio zasedanje državne zakonodaje in tam čaka na sprejetje na stotine različnih predlogov. Med temi je tudi predlog št. 28 za starostno pokojnino (old age pension bill). Namen te predloge je, da so osebe, stare 65 let, upravičene do starostne pokojnine, katero bi plačevala država Ohio, ne manj kot \$15.00 in ne več kot \$30.00 na mesec. Ta starostna pokojnina bi se plačevala osebam, ki bi bile v to upravičene, to je takim, ki so brez sredstev za življenje.

Da pa bo predloga dobila bolj gotovo zadostno število glasov, je treba dobiti sentiment volivcev v državi Ohio in treba je poslati rezolucije, ki bodo urgirale sprejetje imenovane predloge.

Da pa bo narod o tem natan-

čneje informiran, se sklicuje za nedeljo 15. februarja ob 2.30 javen shod v S. N. Domu. Na tem shodu bo govoril senator Ackerman ter več drugih govornikov. Vsebinde te predloge se vam bo v nedeljo raztolmačilo tudi v slovenščini, da boste lažje razumeli.

Da je predloga za starostno pokojnino potrebna, ne more nihče ugovarjati. Da pa bo sprejeta, k temu lahko samo pomagamo, ako pridemo v nedeljo na shod, ter sprejememo rezolucijo, ki bo na shodu predložena, ter jo pošljemo na pristojna mesta.

Morda bo kdo mislil, da Slovenci oziroma Jugoslanci v tem oziru ne moremo dosti pomagati. Naj bo tukaj rečeno, da isto delajo tudi druge narodnosti. Tako imajo čehi 13. februarja svoj shod iz istega namena. In agitacija se vrši po vsej državi Ohio. Na delu so vse strokovne organizacije, združene cerkve, podporne organizacije ter vsak posameznik, kateremu preti nevarnost, da bo moral iskati pomoči na stara leta. Vsak bi se moral zavedati važnosti te predloge ter agitirati v prid te predloge in priti na shod v nedeljo ob 2.30 popoldne. Tam se bo o tej stvari slišalo podrobneje. Pokažimo, da se zavedamo položaja, ter skušajmo pomagati k stvari, ki nam bo koristila na stara leta.

J. F. Terbižan,

zastopnik Clevelandске federacije SNPJ.

IZLETI FRANCOŠKE ČRTE V JUGOSLAVIJO

Francoska prekomorska črta je prva priredila skupno izletno potovanje Slovencev in staro domovino. Prvo tako skupno potovanje je bilo organizirano v poletju leta 1922 in ob tej priliki je odpotovalo okoli 75 Slovencev iz New Yorka; odpotovali so v prvi polovici avgusta, in sicer na krasnem parniku "Parisu," ki je nekaj tednov pred tem prvič preplul ocean.

Ta skupina je odpotovala preko Havre, Pariza, Modane, Turina, Benetk in Trsta v Ljubljano, katera črta je bila smatrana kot najprikladnejša in najhitrejša za potnike tretjega razreda, namenjene v Jugoslavijo. Takrat je bilo potrebno štirikrat premeniti vlak med Havre in Ljubljano, pregledovanje in čekiranje prtljage se je vršilo trikrat, pa kljub vsemu temu je pomenilo to skupno potovanje že takrat veliko izboljšanje v potovanju, napram težavam in neprilikam, ki so jih imeli potniki svoje čase. Tem skupinam je vzel približno deset dni, da so dospeli iz New Yorka v Ljubljano.

Francoska linija pa si je prizadevala, da vzpostavi spet svoje predvojne črte med Havre in ostimi evropskimi središči, ki so pred vojno polnila njene ladje. Eno teh središč je bilo tudi Ljubljana in francoska prekomorska

družba je videla potrebo, da nudi potnikom in Ljubljano in iz Ljubljane vse mogoče udobnosti.

Prva teh udobnosti in udobnosti je bila dosežena s tem, da je družba spet vzpostavila svojo kratko predvojno črto: Havre, Pariz, Basel, Buchs, Jesenice, Ljubljana, zakaj ne smemo pozabiti, da je malo Slovencev v Ameriki, ki ne bi potovali v to deželo preko črte Jesenice-Buchs, Basel, ko so prvič prišli v Ameriko.

Naravno, da je francoska parobrodna družba zelo ustregla Slovence, ko je spet uveljavila staro potovanje črto in po je leto zatem priredila skupni izlet. Velika izboljšava je bila tudi to, da se preko te črte zdaj samo enkrat čekira prtljago za Ljubljano in Zagreb. V tem pogledu je bila francoska črta daleč naprej pred vsemi ostalimi družbami. Francoska črta je imela ta dogovor že mnogo let prej, preden so se ostale družbe upeljale to izboljšanje. Tisti potniki, ki so potovali s kovčgi in prtljago, katero so jim neprestano odpirali in pregledovali, vedo, kakšen blagor pomeni to izboljšanje.

Drugo veliko izboljšanje je bilo doseženo s tem, da je treba sedaj samo enkrat premeniti vlak med Parizom in Ljubljano in z uvedbo velikih in lepih vagonov, v katerih se vozijo cele skupine izletnikov iz Pariza do Ljubljane.

Poleg navedenih je še mnogo drugih izboljšav, ki so bile uvedene za potovanje med New Yorkom in Ljubljano, katerih pa ne moremo tu naštevati radi pomanjkanja prostora, toda kljub temu bo vsak slovenski potnik izprevidel, kaj je storila francoska prekomorska družba zanj v pogledu udobnosti in varčevanja na tem potovanju. Slovenski pot-

niko to vedo, zato nam tudi vedno izkazujejo svojo hvaležnost in priznanje s tem, da se poslužujejo te prijateljske, narodne francoske paroplovne črte.

KAKO SO FRANCOZI IZVEDELI ZA "VELIKO BERTO"

"Journal de Geneve" prinaša izpod peresa mladega žurnalista A. Ceresot zanimiva aventurna odkritja o "veliki Berti."

Kakor znano, je bila "velika Berta" ogromen top, ki so ga bili Nemci začetkom leta 1919 postavili na svoji fronti 120 km daleč od Pariza, misleč, da bodo s pomočjo tega črta dobili vojno, ki je za Nemce čedalje slabše kazala. Top ni imel kalibra 42, kakor se je splošno mislilo, ampak 30.5, seveda so bili njegovi učinki kljub temu katastrofalni. Streljati so začeli Nemci z njim 24. marca 1918 in sicer naravnost na Pariz.

Berto so pripeljali na bojišče iz Essena na nemško fronto na petih posebnih vlakih, kjer je bila sprejeta z gromovitimi hurakli. Postavili so jo v gozdu Saint Gobain, Imela je sicer veliko napako, da je projektil svoj cilj izgrešal za en ali dva kilometra pred ciljem ali za njim, tako da je bila Berta sposobna samo za obstreljevanje zelo razsežnih premetov, kot je na primer velemost.

Pa ur potem, ko je bil top postavljen na svojo pozicijo, je prebivalce 120 kilometrov oddaljene Pariza prestrašila strahovita eksplozija. Bil je torej velika tedna zvečer, ko je bila velika množica vernikov zbrana v cerkvi Saint Gervais. Kar pade na streho ogromen projektil, ki je razrušil cerkev, katera je pokopala pod seboj par sto oseb, od katerih je bilo okoli sto ranjenih, 40 pa ubitih. Panika je bila seveda ogromna, tembolj, ker so začeli projektili padati vsake četrte ure v najrazličnejših okrajih mesta. Ljudje so seveda mislili, da so se Nemci zopet približali Parizu kakor avgusta meseca 1914. Vlada je, da pomiri strahno razburjenje prebivalstva, izdala buletin, v katerem je konstatirala, da se fronta nahaja nad sto kilometrov daleč od Pariza in da granate prihajajo od topa, ki je oddaljen najmanj 115 kilometrov. Nadalje je sporočila, da so proti temu topu podvzeti potrebni koraki.

Razume se, da ta buletin prebivalstva ni posebno pomiril. Kaj bo, so menili ljudje, ako bodo Nemci postavili na fronto kakih petnajst do dvajset takih velikih? V Chantillyju pa se je posvetoval generalni štab za veznikov, kaj ukreniti proti strahovitemu orožju, ki ni samo povzročalo veliko škodo, ampak, kar je glavno, je top hudo demoraliziral pariško prebivalstvo. Bili so odposlani aeroplani, da izsledijo pozicijo topa, pa niso ničesar opravili. General Nivelle se je torej obrnil na Poizvedovalni biro. Biro se je pričel najprej zanimati za vprašanje, kako Nemci dobivajo poročila o uspehih svojega bombardiranja, naravnost iz Pariza in je končno prišel na to, da nemški špijoni, živeči v Parizu, poročajo v pariških časnikih, ne da bi se sami javili v upravnistvo, nedolžno izgledajoče dopise ljubavnega značaja med inserati. Te dopise so potem nemški agenti v švicji pretolmačili v njihov pravi pomen, kakor je bilo pač dogovorjeno. Biro je opozoril na to urednike in upravniške listov, da ne smejo sprejemati nobenih inseratov po pošti, ampak morajo vedno identificirati avtorja in obveščati biro. Ta

Če vrjamate, al' pa ne.

V neki vasi na Dolenjskem si je hotel neki posestnik izkopati vodnjak. V ta namen sta se

niko to vedo, zato nam tudi vedno izkazujejo svojo hvaležnost in priznanje s tem, da se poslužujejo te prijateljske, narodne francoske paroplovne črte.

odredba je imela seveda to posledico, da so nemški špijoni ta način obveščanja sploh opustili. Vojaški poizvedovalni biro pa je taval še bolj v temi nego prej. Tako javnost kakor vlada in vrhovno poveljstvo armade so svojo jezo izlivali na biro, vodja biroja pa se je zaradi tega znašel nad kapitanom Balmere, ki je vodil kontrašpijonažo.

Balmere se je nato odločil za heroično podvzetje, to je, sklenil je sam osebno izslediti, kje je postavljena ogromna Berta, ki je vsak dan vsake četrte ure pošiljala po en strahovit projektil v Pariz. Nenavadno smeli oficir, ki je izvrstno obvladoval nemščino, se je oblekel v nemško uniformo in si preskrbel še ukaz nemškega poveljništva, da se ima podati k "svojemu" regimentu. Podal se je na fronto sam v aeroplanu in sreča mu je bila mila, da je neopaženo pristal za nemško fronto, kjer je mal aeroplan skril v neki globeli. Takoj je zasledil ostanke ogromnega materiala, ki je služil za transport ogromnega topa, tako da ni bilo težko slediti pot, po kateri so veliko Berto peljali na njeno postojanko v gozd. — Bil se je že zelo oddaljil od svojega letala, tudi se je že bližala noč, ko je čuječnost straž večja. Ker seveda ni vedel, kje se nahaja "njegov regiment," bi se bil po premožnem povpraševanju izpostavil nevarnosti, da ga prepoznajo. Tudi je bil opazil, da Berto straži močna veriga vojaških straž, ki je ni bilo mogoče prodrati. Splezal je torej na neko drevo, kar začuje one posebne signale, ki so jih rabili samo avtomobili kajzerja in njegovega spremstva. Bilo je očitno, da se je bil pripeljal cesar Viljem sam, da se prepriča o izbornem delovanju svoje ljubljene "Berte."

Balmere je izrabil priliko, da je straža, zmedena po prihodu cesarja in oglašena po ropotu avtokolone, strumno reprezentirala puško, se spustil dol po drevesu in se v temi pomešal med spremstvo z njim vred približal Berti. Tu je imel časa dovolj, da je videl projekte, baterijo in njeno lego, kar je vse v tem točno registriral in narisal. Ko je svoje delo dokončal, se je podal v najbolj od fronte oddaljeni avtomobil cesarjeve eskort, ki je bil sam, ker so se tudi vsi šoferji podali gledat čudo. Balmere je stroj spravil v tek in pasiral zopet straže, kazoč vojakom neki beli papir, potem pa je z vso naglico v velikem loku hitel na levo zopet proti fronti da jo na drugi točki pasira.

Toda že so peli telefoni vse III. nemške armade, da je nekdo pobežnil z avtomobilom cesarjeve avtokolone. Balmere, ki je čisto dobro vedel, da bo nekaj takega prišlo, je, kakor hitro je bil zopet blizu nemških jarkov, avtomobil zapeljal k neki jami, v katero ga je prevrnil in šel na pravi peš. Tukaj ni nikomur padlo v glavo, da bi častnika, ki hiti v linijo ognja, zaustavljal, dokler ni prišel med sam ogenj, in sicer med strojnopuškini oddelki. Tukaj so ga začeli izpraševati, tako da je prišel v zadrego, kakar se je z vso silo vrjel naprej, preskočil jarek in z vsemi močmi tekel proti francoski liniji, dvigajoč roke in kričoč: "Tovariši!"

Toda sovražniki in prijatelji (Nalje na 4. strani)

zmenila z nekim bajtarjem, da mu vodnjak izkoplje za gotovo vsoto denarja. Zgleda sta kar čez, ker drugače se delo rado zavleče. Delavec se pridno loti svojega posla in v nekaj dneh je je skoro prišel do zahtevane globine. Ko nekega popoldne sedi zunaj izkopane jame in zauživa svoje skromno kosilec, se nenadoma vsuje peščena zemlja in skoro do vrha pokrije vso jamo, tako da je bilo vse dosedanje kopanje zastoj. Žalostno gleda delavec na jamo in brezuspešno delo, katerega se bo moral po vsej priliki iznova lotiti, ko je že mislil, da je delo končal in da bo dobil toliko potrebni denar. Praska se za ušesi in praska in nič kaj se mu ne ljubi iznova zgrabit za lopato in kramp. Tako praskanje po glavi navadno prinese brihtno idejo, posebno Dolenjcem, ki so že tako in tako brihtni ljudje. Pa je tudi ta eno iztuhel, ki se mu je zdela prava in jo je tudi takoj izpeljal.

Dene klobuk in kamižolo na rob jame, potem se pa skrivoma zmizne v bližnjo goščo, kjer se udobno vleže v mah in od koder je imel lep razgled na prostor, kjer je kopal vodnjak. Nekaj časa je bilo vse mirno, ko pride iz hiše gospodar in gre proti jami, kjer naj bi kopal vodnjak dotični bajtar. Pogleda v jamo, pa kar odskoči, tako se prestraši. V jami je videl namreč vsepolno peska, ki se je sesul na kup in najbrž pokopal pod seboj delavca, ker na robu jame vidi posestnik klobuk in suknjo svojega delavca. Gospodar začne vpiti in klicati na pomoč in kmalu se zbere vsa vas skupaj. Nastane kratko posvetovanje in se zmenijo, da je treba zasutega rešiti rešiti izpod peska in prsti. Kmalu so bile pri rokah lopate in motike in na vso moč začno odmetavati pesek iz jame.

Ko se je opazovalcu v gošči zdelo, da so odmetali vso nasuto prst in pesek, se počasi vzdigne in gre proti kopalcem, ki delajo, da vse od njih teče. Ko ga oni, ki so odmetavali zemljo na vrhu ugedajo, se na vso moč začudijo, rekoč:

"Joj, saj si živ in zdrav; pa smo mislili, da te je zasulo."

"Kajpada sem živ," reče delavec. "Malo sem se šel oddahniti v senco, ker je taka vročina. Pa hvala, da ste opravili delo mesto mene: v nedeljo bom dal pri farji za par litrov vina." Malo porajeni so odšli "rešitelji" domov, ampak v nedeljo so ga pa le pili. Ampak če bi bili vedeli, da jih je sosed nalašč potegnil, bi se mu bila slaba godila. In res je molčal kot zid, dokler ni te stvari meni zaupal, ker je trdno prepričan, da tega jaz ne bom naprej pravil.

△

Slučajno se primeri, da pri Knausu niso marjašali, pa je šel Jerneje zgodaj spat. Iz spanja ga prebudi neko škralbljanje pri hišnih vratih. Pogleda na uro in vidi, da gre že na tretjo jutro, torej niso pri vratih vsovalci, mora pač biti nekaj drugega. Hitro se zasilo obleče in gre odpirat vrata. Kako se začudi, ko dobi pri vratih nekega tučca, ki ni baš izgledal kakor bi prišel naravnost od brivca. Jerneje, ki ima navado, da pride rad vsaki stvari do dna, kar naravnost vpraša tučca, kaj bi rad. Ta mu pa tudi brez ovinkov pove, da bi rad en "dajm," da bi imel za ulično železnico. Jerneje se je malo čudno zdelo, da bi imel tuje tako važen opravil in da se mora takoj odpeljati z ulično železnico, vendar mu reče, naj počaka, da gre po desetico v hišo. Res nese Knaus desetico v vratom (in tudi ni pozabil pobrati v kuhinji železno "pajpo"). Ko pa pride do vrat, ni bilo tučca nikjer. Jaz bi bil v tem slučaju tekel na cesto za tujem in klicati, naj gre nazaj po šestico (kakopak), Jerneje je pa skrbno zaprl vrata in tudi skrbno zaklenil. Samo to bi se rad vedel, pa saj vem, da se ne bo moglo dognati: kdo se je bolj bal — Jerneje, ali dotični tujec?

Glasilo S. D. Z.

Slovenska Dobrodela Zveza

The Slovenian Mutual Benefit Ass'n.

UST. 18. NOV. 1910. INK. 13. MARCA 1914
V DRŽAVI OHIO V DRŽAVI OHIO

Sedež v Clevelandu, O. 6233 St. Clair Avenue.
Telephone: KNDICOTT 0886.

Imenik gl. odbora za leta 1929-30-31

UPRAVNI ODBOR:
Predsednik: JOHN GORNIK, 6217 St. Clair Ave.
I. Podpred. FRANK CERNE, 6033 St. Clair Ave.
II. Podpred. JULIA BREZOVAR, 1173 E. 60th St.
Tajnik: PRIMOS KOGOL, 6518 Edna Ave.
Blagajnik: JERNEJ KNAUS, 1052 E. 62nd St.
Zapisnikar: JAMES DEBEVEC, 6117 St. Clair Ave.

NADZORNI ODBOR:
1) JANKO N. ROGELJ, 6207 Schade Ave.
2) LOUIS J. PIRC, 6117 St. Clair Ave.
3) IGNAC SMUK, 6120 Glass Ave.

POROTNI ODBOR:
1) LOUIS BALANT, 1805 E. 32nd St., Lorain, O.
2) LOUIS JERRE, 671 E. 76th St., Lorain, O.
3) ALBINA NOVAK, 6036 St. Clair Ave.

FINANČNI ODBOR:
1) FRANK M. JAKŠIĆ, 6111 St. Clair Ave.
2) LEOPOLD KUSHLAN, 1951 Nottingham Rd.
3) JOSEPH LEKAN, 3556 E. 80th St.

GLAVNI ZDRAVNIK:
DR. F. J. KERN, 6233 St. Clair Ave.

GLASILO ZVEZE:
AMERIŠKA DOMOVINA, 6117 St. Clair Ave.

Vse denarne zadeve in stvari, ki se tičejo Upravnega odbora, naj se pošilja na vrh, tajnika.
Vse pritožbene zadeve, ki jih je rešil društveni porotni odbor, se posiljujejo na predsednika porotnega odbora Louis Balant 1805 E. 32nd St., Lorain, O.

DRUŠTVENA NAZNANILA

Naznanilo

Cenjeni rojaki in rojakinje, ki niste še člani dobre, napredne in domače organizacije, Slovenske Dobrodelne Zveze, sedaj se vam nudi prilika, da postanete člani Zveze s prav malimi stroški. Zveza plača zdravstva in da je prosto pristopnino do 30. leta. Kandidatje, stari preko 30 let, pa plačajo \$1.50 pristopnine na glavni urad Zveze.

Tozadevno je vzel v pretes zadevo društvo Ribnica št. 12 S. D. Z., in je odredilo, da društvo plača tudi za one nad 30 let stare \$1.50 iz svoje blagajne, in sicer do 30. junija, 1931, tako da je prosto vse, naj bo star ali mlad, ali pa stara ali pa mlada. Poslužite se te ugodnosti ter postanite član ali članica dobro na predujočega društva, to je, društva Ribnica št. 12 S. D. Z., ki zboraže v bratski slogi ter je na dobri finančni podlagi. Seje našega društva se vršijo vsako tretjo nedeljo v mesecu v S. N. Domu, soba št. 4. Za vsa nadaljnja pojasnila se obrnite do društvenega odbora pri Louis Orazem, 1148 Norwood Rd., pri Louis Prijatelj, 6507 St. Clair Ave., pri Rogel in Laušin, v trgovini v S. N. D., ali pri tajniku na 1218 E. 169th St.

Dalje apeliram na člane in članice društva Ribnica, da greste na delo ter pridobite novih članov in članic. S tem koristite sebi, društvu, Zvezi in onim, katere pridobite. Za vsakega novega člana dobite \$1, nagrade in več, ako imate več kandidatov.

ČRNA ŽENA

ZGODOVINSKA POVEST
Priredil Javoran

Zalostno in počasi so minevale nadaljne ure. Tedaj je naenkrat, ravno preden je France zapustil stražo, zopet nekaj zafrfotalo pred njim — bila je zopet Nigana.

"Radko, ljubi Radko!" mu je šepetala ciganka vsa zasopla, "prosim te, pridi še enkrat! Pridi zopet jutri! — Kajne, saj pridiš?"

"Gotovo, Nigana, bom prišel," ji je odgovoril moč, "vendar jokati ne smem nič več in tako žalostna ne smem biti!"

Ciganka je globoko zastokala in vzdihnila in že je izginila iz

tekotom kampanje. Bratski pozdrav, J. Ban, tajnik.

Naznanilo

Članom društva sv. Cirila in Metoda, št. 18 S. D. Z., se naznanja, da se udeležite društvene seje dne 15. februarja ob pol 2. uri popoldne. Gotovo vam je znano, da pride na to sejo glavni predsednik S. D. Zveze, brat John Gornik in več drugih uradnikov. Torej je vsakdo prošen, da gotovo pride, ker smatramo, da je zelo važna točka, kar nam bodo povedali glavni uradniki. Naša dolžnost je torej, da smo navzoči vsi. Ni se treba držati doma samo ženske kikle, pač pa pridite na sejo, ker vam ne bo žal. Tudi Bašca tako pravi, ker je on vedno pripravljen nekaj prinesiti na sejo, in če je potrebno, dvigne tudi obe roki, kadar se voli ali podpira. Torej dajmo se vendar nekoliko zanimati za društvo in S. D. Zvezo s tem, da prihajamo na seje. Glavno je seveda, da redno plačujemo mesečni asessment, ker bo vsakdo suspendiran, kdor ne plača, pa naj bo Peter ali Pavel. Zdravo — J. W., tajnik.

Naznanilo

Naznanja se vsem članicam društva Collinwoodske Slovenke, da se udeležite seje, ki se vrši 12. februarja. Na to sejo pride tudi glavni predsednik, br. John Gornik. Pridite vse! Sestrski pozdrav — Mary Jerman, tajnica.

pred Francetovih oči. Iz dalje se je začel se hreščeti krik in nato nekaj zamolklih zvokov in zopet je bilo vse mirno. — — —

Naslednjo noč je Nigana ravno o polnoči zopet prišla na navadno mesto. A topot ni bila sama. Spremljala jo je precejšnja četa njenih rojakov, ki so se pa poskrili v bližnji okolici. Nameravali so izvršiti drzno dejanje; toda vse priprave in namerere so bile zastoj, zakaj France Begar ni več prišel; ni prišel, ker ni mogel. Cigani so potrpežljivo čakali dolgo časa. Toda ker od nikoder niso čuli nobene straže, so se slednjič začeli vedno bolj pomikati proti mestu. Tu so izvedeli, da je obmejna četa prejšnji dan odpotovala. Ko je Nigana izvedela to novico, se je obnašala kakor bi bila nora. Z glave si je pulila lase, trgala si obleko, valjala se po tleh, si z nohti razpraskala

lice in jokala neugnano kakor otrok. — — —

In res, obmejne čete ni bilo več v Kostajnici. Nenadoma je prišlo povelje za odhod in v treh urah je ves oddelek zapustil mesto in se začel pomikati ob Savi na desnem bregu navzgor. Blizu Siska so prekoračili Savo in potem šli dalje na njenem levem bregu.

Prišli so v Brežice, kjer je bilo že zbranih veliko oddelkov najemniških čet. Pričakovali so namreč turškega napada. Zato so zbrali kolikor mogoče veliko moči, da bi uspešno odbili turški naval in ga vsaj za nekaj časa zapodili čez mejo. In ko bi se jim enkrat to posrečilo, so nameravali mnogi kranjski in štajerski najemniki iti domov pomagat kmetom v boju zoper gradove. Tudi Andrej Krajski je bil po dogovoru s Kroparskim možkom takih misli.

Minilo je jedva teden dni, kar se nenadoma pojavijo v obližju Brežic turške čete. Kakor roj kobilice so obkolili Turki avstrijsko taborišče in še preden so se mogli prebivalci doobira zavedati, se je že vnel vroč boj. Več ur so se neprenehoma kralji meči, kri je pordečila zemljo, srepro, pa neustrašeno so zrl najemniški vojaki sovražnikom v obraz, a slednjič so Turki začeli omagovati in se polagoma odmikati. — — —

Večerni mrak je jel legati na zemljo. Še enkrat je solnce žalostno posijalo na bojno polje in nato zašlo; sledila mu je le še medla, krvavo-rdeča večerna zarja; iz dalje pa se je čul le še komaj slšno odmev turških konjskih kopit.

VIII.

Po boju pri Brežicah je preteklo precej časa, ne da bi se bilo dogodilo kaj posebnega. Že se minevali zadnji dnevi leta 1480. Najemniške čete so medtem prekoračile Savo in se nastanili okoli Krškega. V Krškem se je nastanil tudi Andrej Krajski s svojimi kranjskimi rojaki, med katerimi je bil tudi Begar.

Že se je zdelo, da Kranjski ne preti nobena nevarnost več od Turkov in zato so začeli misliti na to, da bi najemniške čete zapustile Krško. Toda pregledaj so se veselili miru. Nekega mrzlega decemberskega jutra so prinesli ogleduhi vest, da se Kranjski zopet bliža neizogibna turška poveljen, da namreč prihaja proti meji velika turška četa. Zato so se najemniške čete nenadoma oborožile in pričakovali napada.

Medtem so se Turki približali mestu in ga na južni strani oblegli. — Drugo jutro se je že vnel hud boj med kristjani in Turki. Nastalo je strašno klanje. Turki so se zaganjali med avstrijske vojake kakor ljuti Levi in že se je zdelo, da bodo najemniške čete onemogle. Tedaj pa se je ojunael Andrej s svojo četo, zapustil mesto na severni strani in šel daleč naokrog, tako da je slednjič prišel Turkom za hrbet in jih napadel. Ko so to opazile druge najemniške čete v mestu, so se vrgle z vso silo na sovražnika; ko so tako Turki videli, da so obkoljeni odspredaj in odzadaj, so plahi spustili oržja na tla in se z mnogimi žrtvami prerili skozi avstrijske čete ter slednjič hitro, kakor so prišli, zopet zapustili Kranjsko.

Veselite, ki je zavladalo po tej zmagi v Krškem, se ne da popisati. Ljudstvo je hitelo od vseh strani v mesto v cerkev, zahvaljeval se Bogu za srečno zmago. Proti večeru so zadoneli vsi zvonovi in tisočero src je navdušeno prepevalo zahvalo Gospodu. Vojaki so si radostno podajali roke, se objemali in mnogim se igralo v očeh sladke solze veselja in radosti. Tako odkrito srčnega navdušenja pač Krško doslej še ni videlo.

Nekega večera naslednjega tedna je moral iti Begar s patrolo v Videm; razširila se je namreč novica, da so se okoli Brežic in severno od njih zopet pojavili turški konjeniki. Toda na vsem niso mogli spoznati

mnogo resnice in zato se je patrola čez dva dni zopet lahko vrnila v Krško. Ko se je vračala čez most v mesto, je opazil Begar na oglu neke hiše mladega, skoro otroškega vojaka. Bil je v lepi, popolnoma novi vojaški opravi. Njegova postava je bila slabotna in majhna, a vendar popolnoma pravilna. Vsa njegova zunanjšina razun oprave ni kazala avstrijskega, morda celo štajerskega ali kranjskega izraza, marveč vsakdo, kdor ga je videl, je opazil na njegovi temni polti in na njegovih črnih laseh nekaj popolnoma tujega. In vendar so se zdele te poteze France tuji vojak in France ujela v pogledu. France je začutil, kako mu je šinila kri v glavo, pa tudi mladenič je postal temnordeč. Za božjo voljo — saj to so vendar Niganine poteze — da, to ne more biti nihče drugi, nego Nigana sama. Patrola je odšla dalje in France se je še enkrat ozrl na čudno postavu, medtem mu je ta pomignila z roko v pozdrav.

(Dalje prihodnjt).

Flu v zaporih

V novih zaporih v Clevelandu se je pojavila influenza. Eden izmed jetnikov je včeraj umrl za flu, in sicer William Bell, 6410 Woodland Ave., ki je bil v zaporih, ko je čakal obravnave radi obtožbe, da je nosil strelno orožje. Petnajst drugih jetnikov je v ječi zbolelo za influenco in dva pa za pljučnico.

MALI OGLASI

Pohištvo naprodaj
za štiri sobe, se prodaja zelo poceni. Naslov je 1114 E. 63rd St. zadaj, spodaj. Vpraša se po 5. uri zvečer. Ravno tam se poceni prodaja Peerless avtomobil.

Stanovanje

se da v najem, štiri sobe in kopališče, gorka voda. 736 E. 93. St., blizu St. Clair Ave. Vpraša se na 7215 Myron Ave. (38)

Veliko posestvo

je naprodaj. Lastnik prodaja, ker gre v Evropo, pod vrednostjo. 140 čevljev fronta, razdeljeno v štiri lote, skoro nova hiša, dvojna garaža, kokošnica, hlev, vse udobnosti. Vse skupaj za \$4700, blizu šol in trgovin in cerkev. Lastnik je na 12530 Milligan Ave., tel. CLEArwater 2135-M. (38)

Stanovanje

se odda, pet čednih sob, vse ugodnosti. Po nizki ceni. Vpraša se na 1281½ E. 55th St. zadaj. (37)

VABILO NA maškeradno veselico

katero priredi

KLUB DRUŠTEV S. N. DOMA

na

PUSTNI TOREK ZVEČER, 17. FEBRUARJA

V OBEH DVORANAH SLOV. NARODNEGA DOMA

Cenjeno občinstvo širom Clevelanda in okolice vabimo, da napolnijo ta večer do zadnjega kotička naš Dom. Kot nagrado za najbolj opravljeno maske, je odbor določil krasna darila; nagrad je preko 20, med temi so celo cekini.

Nudila se vam bo izvrstna postrežba s prvovrstnimi okrepčili tako, da bo kar najboljši teknilo. Pridite—prosta zabava, veselje in smeh, ali pazite se dobro, da vam ne poči še meh! Vljudno vabi ODBOR

VABILO NA MAŠKERADNO VESELICO,

ki jo priredi

KLUB SLOVENSKIH VDOV

V SOBOTO VEČER 14. FEBRUARJA

V KNAUSOVI DVORANI

Ker je to ravno zadnja sobota pred pustom, saj veste, da se tudi ne rade malo poveselimo. Dajale bomo tudi krasne dobrote in sicer: najbolj pomenljiva maska dobi lepo podobo, najlepša maska dobi veliko svetilko, najbrša pa dobi cekin za \$2.50. Dobitke lahko vidite v oknu knjižarne Joseph Grdina, 6121 St. Clair Ave. Začetek veselice je ob 8. uri zvečer. Vstopnina za maske je 50 centov, za ženske 35 centov. Godba Hojer trio.

Vsi ste prijazno vabljeni,

Stanovanje

se da v najem, 5 sob, kopališče, furnez, 5813 Prosser Ave. (35)

V najem

se da pet modernih sob z vsemi udobnostmi, po nizki ceni. Spodaj na 980 E. 74th St. Vprašajte pri lastniku na 1053 E. 71. St., Gordon Apartment, suite No. 3, zgorej. (36)

Vaš sin

ali hčerka bi se morali pridružiti godbi, ki se je ustanovila med mladino fare sv. Vida, in ki se sedaj organizira. Organizator je Mr. Frank Bečaj, ki ima vodstvo nad enakogodbo tudi pri fari sv. Lovrenca. Za pojasnila se obrnite na 3463 E. 114th St. Pojasnilo se vam bo vse natančno. (36)

Soba

se da v najem za enega fanta. 1114 E. 63rd St. spodaj. 36

Prodaja

pohištvo s hišo samo za sebe. 6 sob. Pripravno za borderje. Prodaja se tudi pokrit truck, v najboljšem stanju. Dober za selitev. Po nizki ceni. 1434 E. 49th St. (35)

DR. J. V. ZUPNIK

ZOBOZDRAVNIK
6131 ST. CLAIR AVE.
V Knausovem posloju
Nad North American banke
Vhod samo iz 62. ceste
Govorimo slovensko, 10 let na St. Clair Ave. (W. S.)

LED IN PREMOG

TOČNA POSTREŽBA
JOSEPH KERN
SLOVENSKI RAZVAJALEC
LEDU IN PREMOKA
1194 E. 167th St.
Pozivite: KENmore 4381

Pristni Blue Diamond, Pocahontas, Lehigh Hard Coal, najboljši iz Ohio, Kentucky in W. Va. Naš virginski "Ash" big lump gori kakor Pocahontas in stanje manj. Razvažamo iz naše povečane zaloge na Quincy—East 105th, Garfield 1909.

The Yates Coal Company

303 Rockefeller Bldg.
MAIN 7878

IMBRO GRDOVIC

SEWER BUILDER
15411 Daniel Ave.
V COLLINWOODU
Se priporočam

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalostnim srcem naznanjamo prijateljem in znancem, da je neizprosna smrt kruto posegla s svojo bridko koso in pretrgala nit življenja našemu nepozabnemu očetu, oziroma soprogu

ANTON AIDIŠEK

Blagi pokojnik je bil rojen 7. decembra, 1874 v fari sv. Peter, vas Gornje Gorčule. Preminil je 15. januarja, 1931. Bil je plemenitega značaja, priljubljen in spoštovan v celi naselbini. Bil je član društva Bled, št. 20 SDZ, društva Slava, št. 173 SNPJ ter društva sv. Imena.

Ob tej priliki se iskreno zahvalimo članom vseh društev ter tudi vsem drugim, ki so prišli pokojnika pokropiti in moliti za pokoj njegove duše, ter nosilcem, ki so nam pokojnika položili k večnemu počitku. Hvala sosedom, ki so nam toliko pomagali in bili nam na razpolago ob vsakem času ter nam tako lajšali težko stanje skozi vse dni žalosti. Iskrena hvala Rev. John J. Omanu, Rev. Albin Gnidovu in Rev. Anthony Bombachu za cerkvene obrede, ter Mr. Ivan Zormanu za lepo cerkveno petje. Hvala solskim sestram od sv. Lovrenca, ki so prišle kropiti in moliti za pokoj duše ranjkega. Iskrena hvala Mr. Louis L. Ferfella, ki je bil ob času žalosti ves čas nam zelo naklonjen v vseh ozirih ter za njegovo lepo vodstvo pogreba.

Iskrena hvala za darovane sv. mase: Rev. Crowley, Mr. Jernej Temiš in družina, Mr. Peter Bukovec, družina John Strekal, dr. Perko, Mr. in Mrs. Mike Grčar in družina, društvo sv. Imena, Mr. in Mrs. Frank Kužnik, Mr. in Mrs. Martin Lindich, Mr. in Mrs. Louis Frencak, Mrs. Mary Frencak, Mr. Joseph Češek in družina, družina Habljan, Mr. in Mrs. Martin Hrovat in družina, Mr. in Mrs. Valentine Oblak.

Iskrena hvala za darovane vence: Družini Mr. Sadar, East 80th St.; Mr. Louis Zura, družini Mike Grčar, društvo Bled, št. 20 SDZ; društvu Slava, št. 173 SNPJ; družini Hrastar, družini Joseph Češek, The American Insurance Union, Pals from The Boiler room of the American Steel & Wire Co., Central Furnace Works in Mr. in Mrs. John Lester.

Iskreno se zahvalimo vsem onim, ki so dali avtomobile brezplačno pri pogrebu in ker ne vemo imen vseh, se vsem skupaj prav lepo zahvalimo. Bog vam povrni stotero vsem skupaj, Bog vam povrni molitve in daritve.

Bog povrni tudi Vam, oče in soprogi, Vi naša tiha žrtve. Domi ste nam izpremenili v hišo žalosti in vendar tudi v hišo upanja, da se zopet enkrat snidemo v rajskih visavah. — Zalujoči ostali:

Mary Aidišek, soproga.

Anna, Angela, Frances, Antonia in Moli, hčere, ter v starem kraju sin Joseph in hči Mary.

Cleveland (Newburg), O., 9. februarja, 1931.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnim srcem naznanjamo vsem znancem in prijateljem žalostno vest, da je preminil dne 1. januarja, 1931 ob dveh popoldne, po dolgi in mučni bolezni, preljubljeni sin in brat

Anton Pekol

Rojen je bil v Clevelandu, O., 4. avgusta, 1912. Tukaj zapušča očeta, dva brata in dve sestr, dva strica in strica Franka Molek.

Najlepša hvala vsem, ki so položili krasne vence na krsto pokojnega in sicer: Stricem Frank in Jim Pekol, Mr. in Mrs. Jeran in družini, družini John Peterka, botri Mrs. Mary Kogoj, družini Anton Gabrovšek iz Girard, O., Radio Service Club, Mr. in Mrs. Simčić, bratu John Pekol, bratu Frank Pekol, Mrs. Rozl Posega. Če sem izpustil kako ime, prosim, da se mi oprostijo in se ravno tako lepo zahvalim. Dalje se lepo zahvalim Rev. Poni-kvarju za cerkvene obrede in pogrebniemu zavodu Zelle in Sionovi za lepo urejeni sprevod.

Najlepša hvala vsem, ki so darovali za sv. mase: Mrs. Rozl Posega, Mrs. Mary Mirtič, Mrs. Lovko, Mrs. Mary Turk, Mr. Viktor Kranz, Mr. in Mrs. Kikol, Mr. in Mrs. George Pleše, Mr. in Mrs. Hegler, O. M. Urbančić, Mr. in Mrs. Frank Hegler.

Najlepša hvala vsem, ki so dali avtomobile brezplačno na razpolago: George Pleše, John Peterka in Frank Molek iz Kenton, O. — Zalujoči ostali:

John Pekol, oče.

John in Frank, brata; Albina in Olga, sestr.

Cleveland, O., 9. februarja, 1931.

F. ZAKRAJŠEK

Kdor hoče najboljšo postrežbo z zmernimi cenami, naj se obrne na to družbo v slučaju smrti svojega draga. Vodim pogrebe nad 20 let v naselbini. Odprto noč in dan.

1105 Norwood Rd.
Tel. KNDICOTT 4735

Podružnica 18321 Edgerton Rd.
KENmore 2892

A. F. Svetek Co.

POGREBNI ZAVOD

478 East 152d St.
KENmore 2016
AMBULANCA NA RAZPOLAGO VSAK ČAS

15222 Saranac Rd.
GLEenville 5751

Piratje na reki Mississippi

SPISAL FRIEDRICH GERSTAECKER

Za "Ameriško Domovino" prevael A. Šahar

— Na katerem stolu? — je vprašal Cook, ki je medtem otipaval bližnji stol.

— Na tistem, ki stoji tik vrat.

— Torh ni! — je siknil skozi zobe Cook ter zalučal jezno od sebe stol, ki je padel na dečka Billa ter ga v hipu spravil na noge.

— Kaj? Obe torbi sta izginili? — je vprašal James ter začel svetiti s pravkar prižgano trsko po sobi. — Kakor v Boga verujem, tukajle na stol sem sam položil torbo, . . . in puške tudi ni več. . . in vrata so odprta. Zdaj ne more biti nobenega dvoma več, kaj se je zgodilo. Tukaj je bil tat, ki se nam zdaj v pest smeje.

Možje so se pričeli naglo oblačiti, James je razpihal med tem v kaminu ogenj in prižgal luč, da je bilo vsaj svetlo v sobi. Cookova jeza ni poznala mej, ko je opazil tudi izpraznjeno posodo z mlekom, in pričel je preklinjati, da je bilo groza. Po zvezdah sodeč, je morala biti komaj ena ura ali nekaj čez, in v temni noči pričeti zasledovanje brez psov, bi bilo nezmiselno. Če pa pred zoro ne začno zasledovati beguna ali begunov, tedaj imajo ti toliko prednosti, da bi bilo vsako zasledovanje skoro gotovo brezuspešno.

— Toda čudno, da ni več psov slišati, — je menil James ter prislunil v noč. — Končno bo še najboljša, če osedlam konja in odjezdim v gozd. Morda so psi izsledili pravo sled, pognali lopova na kako drevo, zdaj pa leže pod drevesom na straži.

— Neumnost! — se je oglašil takrat stari Lively. — Če je tat skočil takrat od vrat, ko si ga ti nagovoril — kar sem sam slišal na lastna ušesa — tedaj je moral preteči najmanj dvesto korakov, preden so se psi zagnali za njegovim sledom. In sto korakov dalje so ga morali dohiteti, če so res sledili pravemu sledu. Temu pa ni tako in psi se morali udariti v napačno smer, zdaj pa sam Bog ve, kdaj pridejo spet nazaj.

— Kaj mislite, oče, če bi zatrobil na lovski rog? Morda niso tako daleč in bi slišali.

— To bo malo pomagalo, toda poizkusimo pa lahko. — Vraga, kako imenitno bi bilo, če bi psi izsledili lopova!

— Nu, prepozno še ni, — je zamrmral James. — Jaz imam še vedno kroglo v cevi moje puške, in to mu bom poslal v pozdrav, če ga opazim. Ampak, kje, pri vragu, je en moj čevljev? Saj sem oba položil zraven ležišča.

— Čevlji bodo zunaj kje ležali, — je zamrmral Cook, — kajti zdi se mi, da sem vrgel nekaj čevljev v pasjo tolpo, ki nikakor ni hotela prenehati s svojim tuljenjem.

Medtem, ko sta James in Sander iskala po dvorišču čevlje, je Cook na vso sapo trobil na rog, kateremu klicu se je kmalu odzval pes Bohs, ki se je, rep med zadnjimi nogami, skoro po trebuhu priplazil k svojemu gospodarju, kakor bi mu hotel povedati in dokazati, kako nevrednega in osramočenega se čuti in

kako žal mu je napake, ki jo je in izgubiti ne smemo niti trenutka več.

— Ampak v noči in megli ne boste mnogo opravili, — je rekel zdaj Sander, ki je dotle stal zamišljen ob kaminu. — Ali bi ne bilo boljše, če počakate zoro, nato pa odjezdite do prvega sodnika in mu stvar javite?

— In kaj mislite, da nam bi sodnik pomagal? — je vprašal stari Lively zaničljivo. — Ne, ne, mi si moramo sami pomagati in takoj moramo odriniti za njim. Naj gre Bill po konje; k sreči so tam preko potoka v gošči, kamor Mulat ni mogel, sicer bi ga bili zalotili psi.

— Da, tako je; Lively ima prav, — je rekel Cook. — Saj dokler je temno, vodimo konje lahko za uzo ob potoku in iščemo. Sicer pa, kakor hitro enkrat Bohs zapopade, kaj pravzaprav hočemo, bo potem lahko stvar.

— Nu, samo z enim psom nam ne bo mnogo pomagano, — je rekel James. — Bohs lahko sledi na eni strani potoka, dočim je begun pobegnil na drugi. Sicer pa, kdo ve, če je res sledil potoku?

— Na vsak način, — je rekel Cook, — sicer bi ga morali psi izslediti. Zdaj nam tudi ne preostaja drugega, kakor da gremo za njim. Gotova stvar je, da če ostanemo tu, ga ne dobimo, kajti sem se prav gotovo ne bo več vrnil. Torej, Bill, naglo po konje! Sedla leže tamle v kotu. Ali greste z nami, Mr. Sander?

— O, seve, to se razume, — je odvrnil ta. — Čeprav nisem tako izvrsten sledilec kakor kak star pionir, vendar upam, da bom storil svoje. Hočem vas pa še enkrat opozoriti na to, da bi bilo morda vendar bolje, da to stvar najprej sodniku javimo, nakar še vedno lahko —

— Za božjo voljo, molčite že o sodnikih in sodnijah, — je zaklical James nevoljno. — Sicer pa zdaj nimamo časa misliti na

to. Pomniti je treba, da je tat zdaj oborožen, in sicer dobro oborožen, kajti Cookova puška izborna nese, zato smo tudi sebi in svojim sosedom dolžni, da ga čim prej ujamemo in preprečimo tako nadaljno škodo, ki bi jo utegnil še povzročiti.

— Da, to je res, dobro oborožen je zdaj, — je zaškrilpal z zobmi Cook ter si opasal pas, na katerem je visel težak lovski nož. — Toda gorje mu, če mi pride v pesti!

S temi besedami je stopil William Cook iz hiše, da pomaga osedlati konje. Med tem so se tudi psi pričeli posamič vračati nazaj, vendar pa so se preslabo obnesli, da bi se moglo postaviti vanje kako večje upanje. Cook jim je zato z besedo in palico ukazal, naj ostanejo doma, kajti lovci niso hoteli z vso tolpo povzročiti še večje zmešnjave. — Bohs je bil zdaj edino upanje svojega gospodarja, dasi tudi ne prav veliko, kajti pes ni niti vedel, kakšno divjačino mu je slediti.

Stari Lively je odšel med tem v hišo po svojo puško, katero je nameraval dati Cooku, sam pa je vzel malo karabinko, s katero so, radi njenega majhnega kalibra, streljali navadno samo na večerice. Sander je dobil staro puško na šibre, Cookovo lastnino, in tako oboroženi so se odpravili možje na zasledovanje drznega tatu.

Med lovci, ki so se opravili na zasledovanje zločincev, je bil eden, ki ni mogel govoriti z njimi njihove gorečnosti. To je bil Sander, ki se tega lova sploh ne bi udeležil in doma ostal, da ga ni k temu prisilila skrb, da utegne biti tat eden izmed ljudi, ki spadajo na otok in ki bi, če bi bil slučajno ujet, lahko izpovedal stvari, ki bi utegnile postati usodepolne za kolonijo zločincev na otoku. Če bi bil pa navzoč pri njegovem prijetju, bi se mu morda posrečilo, preprečiti ta-

ko izjavo, ali pa vsaj na kak način omiliti njene posledice.

13. Zasledovanje
Možje so previdno korakali ob potoku; stari Lively in Cook z Bohsom na zapadnem, ali levem bregu, James in Sander pa na vzhodnem, gričevju bližnjem bregu.

— Jaz res ne razumem, kako naj najdemo kaj sumljivega, — je mrmral Sander. — Tukaj je lahko marširala cela armada, pa se vendar na tem kamenju ne bo moglo izslediti njenih sledov.

— Mislite? — je rekel James in se nasmešnil. — Da, da, v gozdu so navadno gospodje iz mesta tako v zadregi, kakor —

— Gospodje iz gozda v mestu, — je porogljivo dopolnil Sander. James pa se ni zmenil za njegovo roganje, temveč je vrgel puško preko rame, se sklonil, pokazal s prstom med kamenje in vprašal:

— Za kaj smatrate to?

— To? — je ponovil Sander ter se pripognil, — to? Hm, to ni sploh nič, kakor nekoliko listja in kamenja, med katerim je par bilk trave.

— In vendar je komaj pred četrt ure stopil jelen med to kamenje, — je odvrnil James.

— I, kje pa vidite to? Jaz ne vidim ničesar takega, iz česar bi mogel to sklepati.

— Res ne? — je vprašal James te se še niže pripognil, — torej vam bom dal tukaj dokaz, da mi ne podzvamemo nobenega zasledovanja, ki ga ne bi mogli uspešno završiti. Ali vidite, kako je ta-le kamenček porinjen na stran? Sicer zelo malo, vendar dovolj, da se na tleh to pozna.

Vidite, tukaj se vidi tudi — toda, kaj je to? Tako gotovo, kakor živim. . .

— Nu, — je vprašal Sander začuden, — kaj pa vidite?

— Ali si kaj našel, James? — je zaklical zdaj Cook z one strani potoka.

— Pojdita sem in sama po-

glejta, — je odvrnil James. — Tukaj je nekaj, kar vsekakor zasluži pozornost.

Kmalu sta bila onadva na njegovi strani in pozorno sta pričela motriti označeno mesto.

— Kdaj je zadnjikrat deževalo? — je vprašal James.

— Predvčerajšnjim zvečer, — je odvrnil stari Lively.

— In mislite, da se je mogla tale voda tukaj na kamnu od predvčerajšnjim zvečer ohraniti? — je nadaljeval James ter pokazal na kamenito ploščo pred seboj. — Če bi bila tu od takrat, bi že davno izhlapela in veter bi jo posušil.

— Pri Bogu, na pravem sledu smo! — je vzkliknil stari Lively.

— Da, resnično, — je pritrdil Cook veselo. — Tukaj mora biti mesto, kjer je begun zapustil potok, in voda, ki je curljala od njegovih nog, se še ni imela časa posušiti.

— To je tudi moja misel, — je odvrnil James. — Cook, zdaj pa se prepričajmo, koliko je vreden vaš Bohs. Vso noč že begamo okoli in mora vedeti, da nekaj iščemo. Pripravite ga torej na sled, da vidimo, kaj bo storil.

(Dalje prihodnjič.)

KAKO SO FRANCOZJE IZVEDLI ZA "VELIKO BERTO" (Nadaljevanje iz 3. strani)

so namerili vanj svoje puške. Od več krogel zadet je padel kakih sto metrov pred francoskimi jarki, kjer se je mučil celo noč. Drugi dan ga je pobral francoski Rdeči križ, kateremu je že umirajoč šepnil svoje ime in poklic ter izročil svoje važne podatke. Tako je vrhovno poveljstvo francoske armade izvedelo, kje se velika Berta nahaja, nakar so se podvzele energične in učinkovite protiuredbe, junak Balemere pa je dobil zlato kolajno, ki so jo pripeli mrtvemu na prsa.

Zelo važno naznanilo!

KRANJSKO - SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

PRVA SLOVENSKA BRATSKA PODPORA JEDNOTA V AMERIKI PRIREDI PRIHODNJE POLETJE

PRVI IZLET

V STARO DOMOVINO

Omenjeni izlet se bo vršil na svetovno znanem, modernem brzoparniku CUNARD linije "BERENGARIA"

ki odpluje iz New Yorka DNE 21. JUNIJA, 1931

Izlet kakor vse kaže bo nekaj posebnega, nekaj pomembnega in veselega za vse, ki se bodo izleta udeležili.

Med potjo se bodo izletniki ustavili v "LISIEUX" na Francoskem, kjer bodo počastili grob "Male Cvetke sv. Terezije". Dalje si bodo potniki ogledali Pariz in druge znamenite posebnosti na Francoskem. Nato se bo odpotovalo proti Ljubljani, kjer se bo počastilo grob slovenskega pionirja in ustanovitelja K. S. K. Jednote, pokojnega Rev. F. S. Šušteršiča. Počastilo se bo razne druge dostojanstvenike in ogledalo se bo razne zanimive kraje naše stare domovine.

Ravno tako bo dana prilika vsem, ki se bodo želeli pokloniti sv. Očetu v Rimu, da bodo to lahko storili.

Iz tega je razvidno, da bo izlet nekaj zanimivega in veselega.

Zato se vabi vse rojake širom Amerike in Kanade, da se tega pomembnega izleta v obilnem številu udeleže.

Glede potnih listov, permitov, vožnjih listkov, itd., pišite za nadaljna pojasnila na nižje podpisanega

JOSIP ZALAR, glavni tajnik,
1004 N. Chicago Street,
Joliet, Illinois.